raſt kaks meeſt ruttakſid lapſe emma wälja aitma. Esmalt kegi ei tahtnud ja mittu ütleski: „kas peame Jummala wastu hakkama!“ Wimaks ommeti kaks noort meeſt kargaſid majaſſe. Wärristes ſeiſis rahwas, mönni ka Jummalat palludes ja ootſid; ſilmapilgud ollid odates kui tunnid. Jummal aitis neid kes ſiſſeläinud; pea tullid wälja ja kandſid lapſe emma emeste wahhel. „Jummal olgu tännatud!“ öhkas nüüd rahwa hulk ſüddameſt; agga wata, naeſe käed, temma jallad ja juukſed ollid ärrakörwend, hing olli ammo ſuitſuſt lämmatatud. Madlenal ei olnud issa egga emma egga peawarju egga riet, egga muud, mis neljandamas palwes loeme. Madlena olli nüüd nagu linnuke okſa peal, kes kõigiſt mahhajäetud. Agga ſe, kes werblaste eeſt murred kannab ja ütleb: ma ei tahha ſind mitte mahhajätta! taewane issa olli temmale jälle aſjet walmistanud. Kurre Karel olli Madlena ristimisſe wadder olnud, nüüd kandis tedda tulleſt wälja ja kohhe tulli ta mele, mis wadderi kohhus on ja mis ta iſſe ristimisſe jures lubbanud; ta wiis ilma arru piddamata lapſe enneſe tuppa ja andis naeſe holeks, öeldes: Jummal on nüüd ſelle lapſega tulleſt wäljaaidanud! wõtta nüüd temma käeſt mind ja lapſe kingitusſeks wastu!“ Naeſel olli hea meel. Madlenal olli jälle issa ja emma,

kes aufad ja waggad. Jummala abbiga ſai tüdruk wimaks ärrakustutatud, et ommeti ait ja mis ſelle ſees olli, järrele jäi. Seſt ſai Madlena weel wannemate pärrandust, 25 rubla, mis müdud asjadeſt lunnastati. — Kül Kurre rahwas kaswataſid lapſe illuſaste ja piddaſid tedda kui köik muid omma lapſi, kelleſt neil pudu ei olnud. Teistega hakkas tüdruk kolis käima ja koddu ſunniti ka öppima, et kül palju ſundimiſt tarwis ei olnud. Agga wahhe-ajal öppetas perremaene ka maja- ja kättetööd: ta ömblus olli puhhas ja penike, kangad mis ta kuddus, tuggew ja liht, road, mis ketis, wägga majarahwa mele järrel. Plikaſt ſai tüdruk ja weelgi aus tüdruk. Köik halbid kombed ja lustid, mis perrewannemadki ei ſallinud, wihkas temma, tö jures olli eſſimenne ja wiimne ja ei ta odanud käsku, waid otſis iſſe tööd, olgu majas ehk lautas ehk wäljal; kus tööd olli, ſeal temma käſſi likus. Kui perre olli jõnud, ſiis — mönni tüdruk hea melega pühib minnema, — Madlena jäi paigale ja lopputas kauſid ja luſſikad ja pühkis laua puhtaks, panni köik aſjad jälle omma kohta; ſiis waſt olli rahhul. Pärraſt öhtu ſõmiſt laulis perre ikka paar ſalmi, Karel lugges peatükki, teine pääw Wannaſt, teine pääw Ueſt Testamendiſt ja wimaks Issa-meie palwet. Ja et köik perre rahwas